

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ignatii Loiolae Vita

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Lutetiam proficiscitur. Cap. XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11486

vbi tū ob suam nouitatem & eius linguæ inscitiam sibi minus interrim negotii putabat fore, tum propter illius academiae celebritatem atque frequentiam non defuturos deinde, quos ad suum institutum, atque ad Apostolica vestigia sectanda perliceret.

LUTETIAM PROFICISCITVR.

CAPVT XVIII.

ET quoniam ad iter adeo longinquum & anceps non idem erat sociis animus: atque etiam, vt maximè incolumes eo peruenissent, incertum erat, apud ignotas nationes quam copiam in studiis litterarum degendi essent habituri; communicato cum his consilio statuit Ignatius antecedere solus ipse Lutetiam: & siquidem res facultatem habitura videretur, vt eos ibidem alere posset, ipsos euocare per litteras; sin minus, tota de re facere certiores, vt quamquam diuersis locis, eadem tamen conjunctione animorum, emenso interim philosophiæ ac Theologiæ curriculum, intermissam ad tempus consuetudinem Deo volente deinde repeterent. Rebus igitur ita compositis, quâquam è præcipua Salmaticensi nobilitate multis agrè ferentibus, ac maiorem in modum renitentibus, vigesimo circiter die quàm è custodia exerat, in viam se dedit Ignatius, onustum libris assellum præ se agens, ac Barcinonem deuenit. Hic verò, vt inter veteres amicos ac familiares, omni ope certandum illi fuit, vt se à lachrymis atque à complexu catorum auelleret, etiam atque etiam deprecantium ne patriam cum externa regione mutaret, neu se tali tempore in manifestum vitæ periculum vltro demitteret. Vigebat adhuc bellum inter Hispanos Gallosque, & circa regni vtriusque præcipuè limites infesta latrociniis loca, & recentes multorum cædes ad metum proponebantur. Sed ille nec terrore nec precibus de suscepto consilio demoueri se passus, certe illud recusare non potuit, quominus tum ad sumptus itineris, tum ad necessaria Parisiis comparanda, nummorum aliquid partim in numerato, partim in nominibus ab Elisabetha Rosella & aliis quibusdam amicis acciperet. Quibus ille subsidiis ac præcipuè diuinæ bonitatis opemunitus, hyeme summa, pedibus, vt solebat, nullo duce vel comite inde profectus est sub initium anni M. D. XXVIII. cumque lanuarium totum in itinere posuisset, Februarii mensē Lutetiam sospes introiit. ibi quod ad studia pertinet, respiciens perexiguū præteriti temporis fructum; rationibus suis accuratè sub-

ductis, ad Dei gloriam statuit in litteras toto pectore incumbere; cumque experiendo iam cognouisset, eam esse humanæ mentis imbecillitatem, vt in plura vno eodemque tempore vix atque, ægre sufficiat, damnata priore festinatione, in posterum, cõpendiis omiſſis, regia via procedere, & studiorum suorum nouum initium ordiri decreuit. Igitur ad Montis acuti collegium itare quotidie, ibique inter procacium puerorum greges, matura iam ætate vir, grammaticæ rudimenta repetere non de dignatus est. Simul etiam de stato precatationis tempore, & vexatione corpusculi, quo plus orij ac virium studio superesset, multũ imminuit, sic tamen, vt illa præcipue tria nunquam omiserit: primum, vt quotidie sacrificio Missæ religiosè interesset: alterum, vt octauo quoque die post pœnitentiæ sacramentum cœlesti pane sese reficeret: extremum, vt bis quotidie sua eius diei dicta, facta, cogitata quàm diligentissimè recognosceret; conferensque hodiernũ cum hesternò die, hebdomadam cum hebdomada, mensẽque cum mense, suos in spiritu vel progressus vel regressus perquam accuratè exploraret atque perpenderet. Procuracionem quoque alienæ salutis, & institutam consuetudinem agendi cum proximis, tantisper dum litteris ac præsertim philosophiæ vacaret, aliqua ex parte remisit, nunquam tamen omnino deposuit.

EXTREMÆ INOPIÆ INCOMMO-
DA SVPERAT.

CAPVT XIX.

IAM verò satis vsu ipso edoctus, quantum detrimentum studiis afferat mendicitas, & cura tolerandæ in singulos dies vitæ; & nihilominus optans Christi Domini & Apostolorum exemplo nihil prorsus in hoc sæculo possidere: piorum benignitate ac facultatibus totam rem ita moderari constituit, vt neque in diem, vt antea, precario victiraret, & nihil idcirco de voluntariæ paupertatis proposito meritoque deperderet. Sed ea res primis vtrique mensibus minimè cessit illi è sententia. Cùm enim sese in Hispanorum aliquot contubernium contulisset, qui plurimi Parisiis ipso belli tempore versabantur, & exactam è syngrapha Barcinonensi pecuniam cuidam ex eadem natione custodiendam dedisset, eam ille clã suos in vsus non optima fide conuertit, cumque postea reddendo nõ esset, reliquis iam nũmis insumpris Ignatius, & a locupletibus amicis, quorũ ope adiuuari posset, lō-
D go in